

An aliquo obtinente beneficium vigore præsentationis facte ab obtinente legitimum ius præfendant, & non lequa posse initiatione per tunc temporis Episcopum, nes demonstratione contraria voluntatis ejusdem, declarandum si per Ordinarium succelforum, præsentationem præteritam esse nullam, iuxta Concil. Trident. his & sess. 25. cap. 9. & prout videatur disponere cap. illud, & cap. prælatum, exx. de jure patr. An vero declarandum si tam præsentatum, quan præsentem in excommunicationem incidere, prout disponit cap. præterea, exx. de jure patr. Et can. quis deinceps 15. q. 7. cum aliis seqq. Congregatio non derogat d. cap. præterea, & alias similius, sed quia in hac materia disponit, volunt redire juri commun.

Dubitatum quoque fuit, quid juris sit ille qui præsentant, & instituti fuerint, sed non habent Bullas? Responsum est ad eadem Congregatione sufficere, si alio modo legitime constat de dicta talis institutione, nisi ramen instituti obligati sufficien expedite Bullas Apostolicas; tunc enim oblatas illis Bulla Julii edita aduersus eos, qui possessiones beneficiorum adipiscuntur non expeditus omnibus.

Quarebat, An præsentationes, quae facta fuerint per Episcopum sotam informis, scilicet Capitulo Collegiate ejusdem Ecclesiæ, ex coniunctudine, live ex privilegio, deinde facta coram Ordinario, fini dicenda contiguente, prout Concilium requiri cap. 9. sess. 25. attempo maximo quod quedam promulgato inter utroque interponitur, sollicit, refutatio causa perturbationis in Cœlia facta, cum derogatione ramen dicti Juri patronatus? Congregatione Concilii, (ut constat ex literis illustrissimi & Reverendissimi S. Sixti datis die 2. Februario 1581.) censuit, siante Concilium præsentationes factæ fini, validas esse, live ex privilegio, live ex coniunctudine, fecit si post Coepulum: quod quidem in hoc cap. 13. sufficit privilegium, non autem fundacionem.

Rufus querebatur, An mortuo Episcopo Vicarius generalis, S. de vacante, nullum ad hoc habens speciale mandatum, poterit instaurare ius lictoris? In una Placencianum fuit rescriptum, Congregatione Concilii declarans id minime potuisse: quod nota, quia sic contra ea, que scriptis Pavimus in suo tractas.

Fuit etiam dubitatum, quid juris sit illis qui nullum certum habent beneficium, sed solum jure legati relictum fuit a qui-

datoam, ut certa in hodiernata missa celebrantur, & eorum hæres faciant electionem Sacerdotum, qui huiusmodi legato satisficiant? Responsum fuit a Congregatione, satis esse, si predicti hæres eligent Sacerdotem aliquem ex approbatis ab Ordinario.

Praeterea fuit dubitatum, presupposito quod aliquis de predictis incideret in censorum, ut d. cap. præterea, an celebando facti sint irregulares, indigneantque propriecea Apostolica dispensatione? Respondeat Congregatio, illud cap. præterea ex parte patrum, non excommunicare ipso jure, sed dicere excommunicandos eis: quod etiam Glos. ibi, vers. communione priuiter annoverat: id est, si quis in specie fui ob causam ab Ordinario excommunicatus, & postea celebraverit, censum ei eum incidisse in irregularitatem, ac ideo dispensatione egere. Est etiam animadvertisendum ad eos, qui laicorum electioni confenserunt, quia hos ex eo credidit fuisse factos irregulares, gl. d. cap. præterea.

Ultimum dubitatum fuit, An tolerantia Episcoporum, qui pro tempore fuerint, & ignorancia prætorios excusat, maxime cum dicta beneficia sint valde tenua? Responsum fuit a sacra Congregatione neutrum excusat. Conquerenter autem Episcopo Lucensi suos Canonicos obtinere beneficia, nec expedire Bullas, vivunt est respondendum, ut privet eos, qui ita obtinuerint, adhibitis Vicariis, qui intervenient, utique dum admonitus Sanctissimum provideat possit.

Qui pacifice per triennium aliquod beneficium possedit, non teneat ostendere titulum, vel docere de titulo. Ita Sacra Congregatio censuit Anno 1588.

Vide etiam de possessione triennali Ses. 7. cap. 8. in fine.

REMISSIONES.

¶ Nisi Episcopo, &c. Vide Rot. noviss. decr. 3. de jure patronat. Rot. de jure patronat. verbo, Comptens num. 64. cum seqq. cap. illud, & cap. relatum, de jure patronat.

Vide annotat ad hoc caput in appendice sub digesto 11. Cœlio de Luca.

C A P U T X I V.

Traictandum de Missa, Ordine,
& Reformatione.

Declarat præterea sancta Synodus, in futura Sessione, quam ad 25.

diem Januar. subsequentis anni 1552. habendani esse jam decrevit; uni cum Sacrificio Missæ agendum, & tractandum etiam esse de Sacramento Ordinis, & prosequendam esse materiam reformationis.

SESSIO DECIMA QUINTA,

Quæ est quinta

SUB JULIO III. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 25. Januarii, M. D. LII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

Cum ex eo, quod proximis Sessionibus decretum fuit, sancta hæc & universalis Synodus per hos dies accuratissime diligenterisque tractaverit ea, quæ ad sanctissimum Missæ sacrificium, & ad Sacramentum Ordinis spectant, ut hodierna Sessione, quemadmodum Spiritus sanctus suggestissimus, decreta de his rebus, & quantum præterea articulos ad sanctissimum Eucharistia Sacramentum pertinentes, in hac tandem Sessione dilatos publicaret, atque interim a futuros esse putaverit ad hoc Sacramentum Concilium eos, qui Protestant se vocant; quorum causa eorum publicationem articulorum diffundat; & ut libere ac sine coniunctione ultra huc venientes, sicut eis publicam, five salvum (a) concursum concederat, tamen, cum illy nondum venerint, & eorum nomine supplicata cum huic sanctæ Synodo fuerit, ut publicatio, quæ hodierno die facienda fuerat, in sequentem Sessionem diffundatur, certa spe aliqua, affuturos eos esse omnino multo ante illam Sessionem, salvo conductu amphoris formæ interim accepto; eadem sancta Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, iisdem Legato & Nutrienti praesidentibus, nihil magis optans, quam ex præstansissima natione Germanica omnes de religione dissensiones, & schismata tollere, ac ejus quieti, paci, oratione confundere; parata, ipsos, si venerint, & humaniter excipere, & benignè audire; considerare eos non sive Catholicos perinaciter oppugnare, sed veritatis cognoscenda studio esse veritatis; & ut Evangelicæ veritatis studiosos decet, sanctæ matris Ecclesiæ decretis ac discipline ad exterritum esse aquieturos; lequentem Sessionem ad edentia & publicanda ea, quæ supra commemoratione lunt, in diem Festum sancti Josephi, qui erit dies 19. mensis Martij, diffulsi; ut illi fatis temporis & spati habeant, non soluta ad veniendum, verum etiam ad ea, quæ voluerint, antequam dies veniam, proponenda. Quibus ut omnem cunctandi dignitas cauam admittat; sedem publicam, five salvum concursum, ejus, qui recitabitur, tenoris & sententie, libenter dat & concelet. Intertra vero de Matrimoniis Sacremento

agenium , & de eo , praeferre superiorem decretorum publicationem , definiendum esse eadem Sessione , statut & decernit , & prolequendam esse materiam reformatiōnis .

SALVUS CONDUCTUS datus Protestantibus .

SAcrofancta ecumenica , & generalis Tridentina Synodus , in Spiritu sancto fando legitime congregata , praesidentibus in ea eidem iudece Sedis Apostolice Legato & Novis , in hanc salvo conductui , in penultima Sessione dato , & illum juxta tenorem infra scriptum ampliando , universis fidem facit , quod omnibus & singulis Sacerdotibus , Eleboribus , Principibus , Ducibus , Marchionibus , Comitibus , Baronibus , Nobilibus , nobileibus , popularibus , & aliis quibuscumque viris cuiuscumque status , & conditionis aut qualitatis existente , Germanica provincia & nationis , ciuitatis , & aliis locis ejusdem , & omnibus aliis Ecclesiasticis , & secularibus , preferenti Augustana confessiōnē personis , qui aut quea cum ipsi ad hoc generale Tridentinum Concilium venient , aut mitterentur , ac profecti sunt , aut huc que veneant , quo cum nomine confentiant , aut valeant nuncupari , tenore praesertim publicam fidem & plenissimam verisimiliter securitatem , quam salvum conductū apellant , libere ad hanc civitatem Tridentinam veniendo , ibidemque manendi , stanci , morandi , proponendi , loquendi una cum ipsa Synodo , de quibuscumque negotiis tractandi , examinandi , discutiendi , & omnia , quo cumque ipsi liberis , ac articulos quoslibet , ram scripto quam verbo , libere offrendi , propagandi , eoque Scripturatis factis , & Beat. Patrum verbis , sententias & ratio-

nibus declarandi , astrictuendi , & per suadendi , & si opus fuerit etiam ad objecta Concilii generalis respondendi , & cum iis , qui a Concilio electi fuerint , disputandi Christiane , aut charitable abesse omni impedimento conferendi , opprobriis , convitiis , ac concumelias penitus fermentis ; & signanter , quod cause controvercie secundum sacram Scripturam , & Apostolorum traditiones , probata Concilia , Catholica Ecclesie consensum , & sanctorum Patrum auctoritates in predicto Concilio Tridentino tractentur ; illo etiam addito , ut religiosis praetextu , aut dilectione circa eam commissorum , aut committendorum , minime puniantur , impetratur , ac omnino concedit ; sic etiam ut propter illorum presentiam , neque in itinere , aut quocumque locorum cundo , manendo , aut redeundo , nec in ipsa civitate Tridentina a divinis officiis quovis modo celletur . Et ut his paraties vel non praecitis , quocumque ipsis liberis , aut majorum suorum mandato & assensu ad propria reverenti optabueat , aut aliquis eorum optabit , mox absque ulla renentia , & occasione , aut mora , salvis rebus eorum , & suorum pariter honore , & personis , vice versa , possit juxta beneficium libere & secure redire ; de scientia tamen ab eadem Synodo deputandorum , ut tunc opportune eorum securitatem , absque dolore & fraude provideatur . Vult etiam sancta Synodus , in hac publica fide salvoque conductu omnes quascunque clausulas inclusi ac contineri , ac pro inclusis habeti , que pro pleena , efficaci , & sufficiente securitate , in cundo , stando , & redeundo , necessaria & opportuna fuerint . Illud etiam ad maiorem securitatem , & pacis ac conciliacionis bonum expit mens , quod si quispiam , aut illorum ali-

aliqui sive in itinere , Tridentum veniendo , sive ibidem morando , aut redeundo aliquod enormer , quod absit , egerint aut commiserint , quo posset hujus fidei publicae & asecrationis ipsos facili contigerit , & usque ad Tridentum perducari , ac tote tempore mansioe eorum ibidem , & rufum , post sufficientem audienciam habitam , spatio viginti dierum præmisso , cum ipsi petierint , aut Concilium , habita hujusmodi audiencia ipsis recessum indexerit , a Tridento usque in quem quisque elegerit sibi locum tutum , DEO favente reficiet , dolo & fraude prorius exclusi . Quia quidem omnia pro universis & singulis Christi fideliis , pro omnibus Principibus tam Ecclesiasticis , quam Secularibus quibuscumque , atque omnibus aliis Ecclesiasticis & Secularibus personis , cuiuscumque status & condicione existant , aut quocumque nomine confentiant , inviolabilitate obseruantur esse promittit , & bona fide sponsa est .

Insuper , omni fraude & dolo excludit , vera & bona fide promittit , ipsam Synodum nullam vel manifeste , vel occulte occasionem querituram , aut aliqua auctoritate , potentia , iure , vel statuto , privilegio legum , vel Canonum , aut quocumque Conciliorum , praefixum (a) Constantini , & Sthenelii , quacumque forma verborum expresa , in aliquod huius fidei publicae , & plenissime asecrationis , ac publicae & libere audiencie , ipsis per ipsam Synodum concessat , praedictum quovis modo uitram , aut quenquam uti permisum : quibus in hac parte pro hac vice derogat . Quod si sancta Synodus , aut aliquis ex ea , vel suis , cuiuscumque conditionis , vel status , aut praementis existens , praescriperit asecrationis , & salvi conductus formam & modum in quo cumque puncto vel clausula violaret ; quod ram avertere dignetur omnipotens ;

& sufficiens emenda non fuitit mox vino & humano, aut coniunctio; subiecta, & ipsorum arbitrio merito approbanda & laudanda; habeant ipsam Synodus, & habere poterunt, in cunctis in omnes ponas, quas jure di-

SESSIO DECIMASEXTA,

Quæ est sexta & ultima

SUB JULIO III. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 28. mensis April. M. D. LII.

Decretum suspensionis Concilii.

SACROSANCTA ecclæmæ & generali Tridentini Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, præsidensibus in ea Reverendissimi Domini, Sebastiano Archiepiscopo Spontino, & Aloysio Episcopo Veronensi, Apostolicis Nunciis, tam eorum proprie, quam Reverendissimi & Illustrissimi Domini Marcelli, tit. S. Marcelli, sancte Romæ Ecclesiæ Cardinals Crescenti, Legati, ob adversum ejus gravissimam valeritudinem absentes, nomine, non dubitat Christiani omnibus patere, hoc Concilium encyclicum Tridentinum primo a Paulo fel. record, convocatum & collectum sumpsit, deinde a sanctissimo Domino nostro Julio III. effugiente Carolo V. Augulustimo Imperatore, ea præcipue de causa suis reatum, ut religionem in multis orbis partibus, & præfertim in Germania, in diversas opiniones miserabiliter distractam, in statum prius revocaret, abusus & mores Christianorum corripimus emenderet; cumque ad hoc agendum quoniam plurimi Patres, nulla laborum suorum periculorumque habita ratione, e di-

versis regionibus alacriter confluxissent; resque strenue, magno fidelium concoratu, feliciterque procederet, at spes esset non levis, illos Germanos, qui eas novitates excitarant, in Concilio veniunt sc̄ animatos, ut veris Ecclesiæ rationibus unanimiter acquiescerent, lux denique quadam rebus attulisti videretur; caputque attollerè inciperet profigata antea & afficta Republica Christiana; n̄ repente tumultus, ea bella hostis generis humani versus exaserbaret, ut Concilium velut hercules, ac summa cursum interrumpe satis incommodo cogeretur, spesque omnia ulterius progressus hoc in tempore tolleretur; tantumque aberat, ut sancta Synodus Christianorum malis & incommodis malediceretur, ut malorum mentes, prater sui animi fencensiam, irritaret ponit quam placaret. Cum igitur ipsa sancta Synodus, omnia & præcipue Germanam armis ardore & discordia videret, omnes vero Episcopos Germanos, præsertim Principes Electores, suis consiliorum Ecclesiæ, & Concilio abiisse; decrevit tandem necessitat, non relata, & ad meliora tempora rejicere; ut Patres, quod eis nunc agere non licet, suis oculis per omnes Republicas Christianas, cernentisque non sine magna horro, quam longe lateque peccatis heretum & schismatis pervaueret,

bis prospectum ad suas Ecclesiæ regredi valet; ne diuersi utroque munus orio conseruant. Atque ita, quoniam sic temporum conditio tuhit, hujus ecclæmæ i Conclit Tridentini progressum per biennium suspendendum fore decernit, prout prefenti decreto suspedit, & tamen legge, ut, si circius pacata res sit, ac tranquillitas pristina revertatur, quod sperat Dei Opimi Maximi beneficio non longe forte spatio futurum, ipsius Concilii progressus eodem tempore loam vim, firmatatem vigoremque habere censeat: si autem, quod Deus avertat, peracto biennio predicta legitima impedimenta non fuerint submodi, cum primum cessaverint, talis suspensio eo ipso substat esse intelligatur, ac suis vigor & robur Concilio sit restitutum, & else intelligatur, fini alia nova Concilii convocatione, accedente ad hoc decretum consensu & auctoritate Sanctissimæ sue & sanctæ Sedis Apollonicae.

Interea tamen eadem sancta Synodus exhortator omnes Principes Christianos, & omnes Prelatos, ut observent, & respecte, quatenus ad eos spectat, observare faciant in suis regnis, dominis, & Ecclesiæ omnia & singula, quæ per hoc sacrum ecclæmæ Concilium fuerint hactenus statuta & decreta.

BULLA CELEBRATIONIS CONCILII TRIDENTINI

Sub Pio IV. Pont. Max.

PIUS Episcopus, servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Ad Ecclesiæ regimen, licet tanto oneri impares, soia Dei dignatione vocati, statim circumferentes mentis oculos per omnes Republicas Christianas, partes, cernentisque non sine magna horro, quam longe lateque peccatis heretum & schismatis pervaueret,

^{a Sup. in}^{Pr.}^{b Supr. in}^{4. Bell.}^{c Sup. in}^{5. Bell.}^{d Sup. in}^{6. Bell.}^{e Sup. in}^{7. Bell.}^{f Sup. in}^{8. Bell.}^{g Sup. in}^{9. Bell.}^{h Sup. in}^{10. Bell.}

suerint, & multiplicatae, ac propagatae heres; quantopere schisma creverit, sine maximo animi dolore nec meminisse possumus, nec referis. Sed tandem pius & misericors Dominus, qui nunquam ita irascitur, ut misericordie obliviscatur; Regibus & Principibus Christianis pacem & unanimitatem donare dignatus est. Quia nos occasione oblastra, maximam in spem venimus, ipsius misericordia fiet, fore, ut his tantis quoque Ecclesiis malis eadem Concilii via frisimponatur. Nos itaque ad schisma heresque tollendas, ad corrigitas & reformatas mores, ad pacem inter Christianos Principes conservandas, celebravossemus non esse duximus diutius diffundendas. Habita igitur cum venerabilibus fratibus nostris, Sanctorum & Romanorum Ecclesiae Cardinalibus, deliberatione matura, factis etiam consiliis nostri certioribus carissimis in Christo filiis nostris, Ferdinandino Romanorum Imperatore electo, & aliis Regibus auctis Principibus, quos quidem, sicut de eorum summa pietate & sapientia nobis pollicebamus, paratissimos ad ipsius Concilii celebrationem adjuvandam inventimus, ad DEI omnipotentis laudem, honorem & gloriam, atque universalis Ecclesiae utilitatem, de corundem fratrum nostrorum consilio & auctoritate sacrum concumenium, & generale Concilium, ex auctoritate ejusdem Dei, & beatorum Petri & Pauli Apostolorum,

Missa, exponendo, de transl. Episcop. & cleric. E. Et bene, cad. apost. Spec. de regi. in 6. c. 1. de hom. cod. No. 1. sp. circa prima.

qua nos quoque (*e*) in terris fungimur, freni & subnixi, in civitate Tridentina, ad sacrissimum diem Resurrectionis Domini proxime futurum indicimus, & ibi celebrandum, sublata suspensione quacunque, statuimus atque determinamus. Quocirca venerabiles fratres nostri, omnibus ex locis, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos & dilectos filios Abbatibus, catervolique quibus in Concilio gene-

rali sedere, & sententiam dicere, nos communis, vel ex privilegio, vel ex antiqua consuetudine licet; vehementer in Domino horcamus, & monemus, atque etiam districte precipiendo mandamus, in virtute sancte obedientie, in vi quoque juramenti, quod praeterirent, & sub presmis, quis in eos, qui ad Concilia generalia convenire neglexerint, (*f*) factis sciunt esse canonicos constitutas, ut ad Concilium ibi celebrandum convenienter intra eam diem: nisi forte impedimento fuerint legitimo prepedi: quod tamen impedimentum per legitimos procuratores Synodo probare debent. Monemus præterea omnes, & singulos, quorum interest, intercessione porerit, ut in Concilio adesse ne negligant. Charissimos vero in Christo filios nostros, Romanorum Imperatore electam, ceterosque Reges, & Principes, quos oprandum sane est Concilio intercessio posse, hortamus, & rogamus, ut, si ipsi Concilio intercessio non poterit, ut Oratores suos, prudentes, graves, & pios viros utique mittant, qui ipsorum nomine illi interficiant, cunctaque diligenter pro sua pietate, ut ex eorum regni arque dominis Praetatis sine recusatione ac mora, tanquam necessario tempore, DEO & Ecclesiae officium suum præsentent; coelent etiam curatores esse minime dubitanter, ut per ipsorum regiam, & dominia tutam ac liberum iter Praetatis, eorumque familiaribus, comitibus, & aliis omnibus ad Concilium eunib[us], & ab illo redeunib[us] pateat, benignaque ac comitem omnibus in locis recipiantur, atque tractentur; sicut quod ad nos actum, ipsi quoque eundem, qui nihil omnino præsumittere decreverimus, quod ad eam pli- & salutare opus perficiendum, a nobis, in hoc loco constitutis, præstari possit; nihil, ut DEUS sit, queren-

tes

*f. Con-**Card.**c. 43. lib.**Sell. 14.**2. 4.**to*

Romanie Sancti Petri, Apostolorum Principis, consecrato, sublata quaque suspensione, juxta formam & tenorem literarum sanctissimi Domini nostri Pii IV. Pontifice Maximo celebrari, (a) & in eo ea, debito servato ordine, tractari, qua propinquentibus Legatis, ac praesidentibus, ad horum temporum luvandas calamitates, sedanas de religione controvicias, coercendas linguis doloras, depravatorum morum abusus corrigitas, Ecclesiae veram at-

ad Infr.
Sess. 24. 25.
c. 21.

que Christianam pacem conciliantem Synodo & idonea ipsi sancte Synodo videbuntur? Responderunt: PLA. CET.

Inditio future Sessionis.

PLACETNE vobis, proximam futuram Sessionem habendam, & celebrandam esse Feria quinta, post secundam Dominicam Quadragesimam, que erit die 26. mensis Februarii? Respondeunt: PLACET.

SESSIO DECIMA OCTAVA,

Qua est secunda

SUB PIO IV. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 26. Februarii, M. D. LXII.

Decretum a de librorum deleitu, & omnibus ad Concilium fidei publica invitandis.

Acrofancta oecumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto ieiunante congregata, pugnabat cedens. Apostolice Sedis Legatis, humanis quidem viribus confisa, sed Domini nostri Iesu Christi fili, qui os, (a) & sapientiam Ecclesiae sua daturum se promisit, ope & auxilio fratrum, illud preceps cogitare, ut Catholicis suis doctrinam, malorum inter se difficiunt opinionibus, pluribus locis inquisitam & obliteratam, in suam puritatem & splendorum aliquando retrahit; & mores, qui a veteri instituto defeguntur, ad meliorem vitę rationem revocet; conque (b) patrum ad filios, & cor nitorum ad Patres converiat. (c) Cum itaque omnium primum animadverterit,

Luc. 1.
2. Tert. Sess.
ult. circa
fin.

hoc tempore suspectorum ac periculorum librorum, quibus doctrina impensa continetur, & longe lateque diffunditur, numerum nimis exerevit, quod quidem in causa fuit, ut multæ centuræ in variis Provinciis, & perfertur in alii Urbe Rova pro quodam zelotæ editæ fuerint, neque ramen huic tam magno ac pericilio morbo fatigare ullam profuisse medicinam; censuit, ut delecti ad hanc disputationem Patres de censori librilique, quid factio opus esset, diligenter considerarent, atque etiam ad canem sanctam Synodum suo tempore referent; quo facilius ipsa posset varias & peregrinas doctrinas, tamquam (d) zizania, a ^{a. 1. 2. 3. 4.} Christiana veritate tritico separatas, deinceps commodius deliberaret, & statuerit, que ad scutulam ex complicito animis exendum, & tollens multarum querelarum causas, magis opportuna videbuntur. Hæc

21.

Sessio XVIII.

141

Inditio future Sessionis.

autem omnia ad notitiam quorūcumque deducta esse vult, prout etiam praesenti decreto deducit: ut, si quis ad se pertinente aliquo modo putaverit, quæ vel de hoc librorum & censorum negotio, vel de aliis, quæ in hoc generali Concilio tractanda prædicta; non dubitet a sancta Synodo se benigne auditum iri.

Quoniam vero eadem sancta Synodus ex corde optat, Dumque enixerat, quæ ad pacem suot Ecclesiæ, ut universi communem matrem in

¶ Ital. 49. &
Hebreos 3.
¶ Eph. 4.
¶ Rom. 15.
¶ Coloss. 2.

terris agnoscentes, quæ quos (e) perperit, oblitivi non potest, unanimes,

¶ Rom. 15. & ¶ 1. 2. 3. 4. Deum &

Patrem Domini nostri Iesu Christi; per viscera misericordie ejusdem DEI & Domini nostri; omnes qui nobiscum communionem non habent, ad concordiam & reconciliationem & ut ad hanc sanctam Synodum veniant, invitati atque hortatur; utque charita-

tem, (g) quod est vinculum pere-
fitionis, amplietur; pacemque Chris-
tiani, exultantem in cordibus suis, præ-
ferantur, in quam vocati sunt in uno

corpo. Hanc ergo non humanam, sed spiritus sancti vocem audientes, ne obdurent (h) corda sua, sed in suo

sensu non (i) ambulant, neque sibi (K) placent, ad tam piam & salu-
tarem matris fæcæ admidonimorum exci-
tentur, & convertantur; omnibus enim charitatis officiis sancta Synodus eos, ut invirat, ita complectatur.

Insuper eadem sancta Synodus de-
crevit, fidem publicam in Congrega-
tione generali conceui posse, & eam
deum vim habituras; ejusque ro-
boris & momenti futuram, ac si in
publica Sessione data & decisa fuisset.

REMISSIONES.

¶ Vide Concil. Coloniæ, s. de scholis
cap. 9. Terti. Concil. ad Uticens. Colloq. 8. n. 3.
in fine

Eadem acrofancta Tridentina Sy-
nodus, in Spiritu sancto legitime con-
gregata, praesidentibus in ea eidem
Apostolice Sedis Legatis, statuit, &
decrevit, proximam futuram Sessionem
habendam, & celebrandam esse
Feria quinta post sacrificissimum festum
Ascensionis Domini, quæ erit die 14.
mensis Maii.

SA LVUS CONDUCTUS
concessus Germanica nationi.

In Congregatione generali, die 14.
Martii, 1562.

Acrofancta oecumenica, & genera-
lis Tridentina Synodus, in Spir-
itu sancto legitime congre-
gatus, praesidentibus in ea eidem Se-
p. apostolice Legatis, Universis faci-
ciat, quo omnibus & singulis Sacer-
dotibus, Elektoribus, Principibus,
Ducibus, Marchionibus, Comitibus,
Baronibus, Nobilibus, militibus,
popularibus, & allis quibusunque
viris coiunctaque status, & condi-
tionis aut qualitatibus existant, Ger-
manicae provinciae & nationis, ci-
vitatibus, & aliis locis epudem, &
omnibus aliis Ecclesiasticis, & fac-
tulariorum, praesertim Auguſtanae
confessionis personis, qui aut quæ una
cum ipsis ad hoc generale Tridenti-
num Concilium venient, aut mitten-
tar, ac profecturi sunt, aut huc-
que venient, quoconque nomine
censeantur, aut valent nuncupari,
tenore prefectum publicam fidem &
plenissimam veritatemque securita-
tem, quam salvum conclusum ap-
pellant, libere ad hanc civitatem
Tridentinam veniendo, ibidemque man-
tendi, standi, morandi, proponendi,
iungendi una cum ipsa Synoda,

de

de quibuscumque negotiis tractandi, ac pro inclusis haberi, que pro ple-
na, efficaci, & sufficienti securitate,
in eundo, stando, & redeundo,
necessariae & opportuna fuerint. Illud
etiam ad majorum securitatem, & pa-
cis ac conciliacionis bonum exprim-
ens, quod si quispiam, aut illorum
aliqui sine in itinere, Tridentum ve-
niendo, sive ibidem morando, aut
redeundo aliquod enome, quod ab-
st, egerint aut commiserint, qui pos-
set hujus fidei publicae & asecu-
racionis beneficium, eis concessum, an-
nullari aut cassari vult & concedit,
ut in hujusmodi facinore deprehensi,
ab ipsa duntaxat, & non ab aliis,
condigna animadversione, cum emen-
da sufficienti, per partem ipsius
Synodi merito approbanda, & lag-
danda, mox puniantur; illorum a-
secu-
racionis forma, conditionibus,
& modis omnino manentibus illib-
aris. Pariformiter etiam vult, ut si
quisquam, vel aliqui ex ipsa Synodo,
sive in itinere, aut manendo, aut re-
deundo aliquod enome, quod abst,
egerint, aut commiserint, qui pos-
set hujus fidei publicae & asecu-
racionis beneficium violari, aut quoquo modo
tolli; in hujusmodi facinore deprehensi,
ab ipsa Synodo duntaxat, & non
ab aliis condigna animadversione, &
emenda sufficienti, per partem Domini-
num Germanorum Auguftane con-
fessionis, tunc hic praefentum merito
laudanda & approbanda, mox punian-
tur; praefenti asecu-
racionis forma conditionibus, & modis omnino manen-
tibus illibatis. Vult praeter ipsa
Synodus, quod licet ipsa Ambaf-
toribus, omnibus & singulis, toties
quocunque opportunum fuerit, seu
necessarium, ad auram capiendam
exire de civitate Tridentina, & re-
verri ad eandem, nec non nuntium,
vel nuntios suos ad quocunque loca
pro suis necessariis negotiis ordinan-
dis libere mittere seu destinar, ac
clausulas includi ac contineri,

ipso

ipso missos seu destinatos, seu mil-
sum & destinatum sufficiere toties,
quoties ei videbitur expediri; ita
quoniam aliqui, vel aliquis per deputa-
dos Concilii socientur, qui eorum fe-
cureitati provideant, vel provideat.
Qui quidem salvus conductus, & scru-
ritis state ac durare debeat, a tem-
pore, & per tempus, quo in ipsis
Synodi, & foro tuitionis curam
ipso sufficii contigerit, & usque ad
Tridentum perducatur, ac toto tempore
mansio-
nium eorum ibidem, & rursum,
post sufficientem audiendum habitat,
spatio viginti dierum praemissis, cum
ipsi petierint, aut Concilium, habita
hujusmodi audiencia ipsi recessum
indixerit, a Tridento usque in quem
quisque elegerit sibi locum tutum,
DEO favente restituit, dolo & frau-
de profus exclusus. Quia quidem
omnia pro universis & singulis Chri-
sti fidibus, pro omnibus Principi-
bus tam Ecclesiasticis, quam Seculari-
bus quocunque, atque omnibus
aliis Ecclesiasticis & Secularibus per-
sonis, cujuscunque status & conditionis
existant, aut quoconque nomine
cen-
sentur, inviolabilitate observanda
esse promittit, & bona fide spondet.
Insuper, omni fraude & dolo exclu-
sis, vera & bona fide promittit,
ipam Synodum nullam vel manifeste,
vel occulte occisionem quesituram;
aut aliqua auctoritate, potentia, ju-
ste, vel statuto, privilegio legum, vel
Canonum, aut quocunque Con-
ciliarum, praefectum Conscientis,
& senatus, quacunque forma ver-
borum expresa, in aliquo hujus
fidei publicae, & plenissime asecu-

Extensio ad alias Nationes.

Eadem facta sancta Synodus in Spi-
ritu sancto legitime congregata, pre-
sidentibus in ea eisdem Apostolica
Sedis de latere Legatis, omnibus, &
singulis aliis, qui nobiscum in iis,
qua sunt fidei, communionem non
habent, ex quibuscumque regnis, na-
tionibus, provinciis, civitatis, ac
locis, in quibus publice, & impiane
predicatur, vel doceatur, sive creditur
concarium ejus, quod sancta Ro-
mana semper Ecclesia, dat fidem pu-
blicam sive salvum conductum sub ea-
dem forma, & eisdem verbis, quibus
datur Germanis.

SESSIO DECIMANONA,

Quæ est tertia

SUB PIO IV. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 14. Maij, M. D. LXII.

Decretum prorogationis Sessionis.

SAcrofæcta œcumena, & generalis Tridentina Synodus in Spiritu sancto legitime congregata, presidenibus in ea cœdem Apostolice Sedis Legatis, decreta ea, que hodie in presenti Sessione statuenda ac fan-cienda erant, jussis nonnullis ac honestis causis, in Feriam quintam, post proximam solemnitatem Corporis

Christi, que erit pridie Nonas Junii, proroganda esse censuit, ac prorogat, dictaque die Sessionem habendam esse ac celebrandam, omnibus indicit. Interca rogamus est Deus, & Pater Domini nostri Iesu Christi, auctor pacis, ut sanctificet corda omnium; quo adjuvante, sancta Synodus & nunc, & semper meditata, que peragere valcat, que ad ejus laudem & gloriam pertinent.

SESSIO VIGESIMA,

Quæ est quarta

SUB PIO III. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 14. Junii, M. D. LXII.

Decretum Prorogationis Sessionis.

SAcrofæcta œcumena, & generalis Tridentina Synodus, in spiritu sancto legitime congregata; presidenibus in ea cœdem Apostolice Sedis Legatis, propter variis difficultates, ex diversis causis exortas, a quaeritiam ut congruentius, majorique cum deliberatione omnia procedant; nempe ut dogmata cum iis, que ad reformatiōnē spectant, sumū tractentur &

fanciantur; ea que statuenda videbuntur tam de reformatiōne, quam de dogmatis in proxima Sessione, quam omnibus indicit in diem sextam dicimam subsequentis mensis Julii, desideria esse decrevit. Hoc ramen adjecto, quod dictum terminum ipsa sancta Synodus pro ejus arbitrio & voluntate, sicuti rebus Concilii paraverit expedire, etiam in generali Congregatione restringere & prorogare libere possit & valeat.

SES.

SESSIO VIGESIMA PRIMA,

Quæ est quinta

SUB PIO IV. PONTIFICE MAXIMO,

Celebrata die 16. Jul. M. D. LXII.

Doctrina de Communione sub utraque specie, & parvulorum.

SAcrofæcta œcumena, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, presidenibus in ea cœdem Apostolice Sedis Legatis, cum de tremendo & sanctissimo Eucharistio Sacramento variis diversis in locis errorum monstrari nequissimi damnosus artibus circumferuntur, ob quæ in nonnullis provinciis multi a Catholicæ Ecclesiæ fidice atque obedientia videantur discessisse; censuit, ea, que ad Communione sub utraque specie, & parvulorum pertinente, hoc loco expponenda esse. Quapropter cunctis Christi fidelibus interdicit, ne postulæ de iis alter vel credere, vel docere, vel praedicare audeant, quama ex his decretis explicitum arque definitum.

C A P U T L

Laicos & Clericos non conscientes, non adstringi jure divino ad Communione sub utraque specie.

ITaque sancta ipsa Synodus, a Spiritu sancto, qui spiritus est sapientie & intellectus, Spiritus consilii & pietatis, edocet, arque ipsius Ecclesiæ (b) iudicium & consensus secundum fecuta, declarat ac docet, nullo divino precepto laicos, & Clericos, non conscientes, obligati ad

Concil. Trid. cum Gall.

Eucharistia Sacramentum sub utraque specie sumendum; neque ullo pacto, falsa fide, dubitari posse, quia illa aliter speci Communio ad salutem sufficiat. Nam (c) eti Christus Dominus in ultima Cœna venerabilis hoc Sacramentum in panis & vino speciebus instituit, & Apollonis tradidit; non tamen illa institutio & traditio contendunt, ut omnes Christi fideles statuto Domini ad utramque speciem accipiendam adstringantur. Sed neque ex sermoni illo, apud Joannem sexto, recte colligitur, utriusque speciei Communionem a Domino precepimus esse; utcumque iuxta factorum Patrum, & Doctorum interpretationes intelligatur. Namque qui dixit: (d) Joan. 6. Nisi manducaveritis carnem Fili hominis, & bibite meum sanguinem, habebit vitam eternam: dixit etiam: (e) ibid. Panis, quem ego dabo, caro mea sit pro mundi vita. Et denique qui dixit:

(b) Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo; dixit nihilominus: (f) ibid. Qui manducat hunc panem, vivet in eternum.

REMISSIONES.

* Vide Pat. Henr. in suum, lib. 8. de Eucharistia, cap. 44. a p[ri]nce. Card. Bellar. lib. 4. de Euch. cap. 24. Valent. de Sacram. diff. 6.

K